

swego pieniądza, a temsamem popierają swój wywóz. Jest rzeczą jasną, że gdy Niemcy w ten sposób organizują pozorną ruinę swego handlu, towarzystwa wszystkie w Niemczech wypłacają olbrzymie dywidendy. Fabryki wszystkie pracują, a siła gospodarcza Niemiec wzrasta. Finanse państwowe rujnują się, a każdy z Niemców bogaci się ogromnie. Jednakże przecież nie tylko państwo niemieckie, ale cały naród niemiecki jest odpowiedzialny za długie Niemce. Cały naród niemiecki kapitałami swymi gwarantuje dług państwa, bowiem imieniem całego narodu niemieckiego został przyjęty traktat wersalski, plan płatniczy zestawiony przez komisję odszkodowań i żądania sprecyzowane w ultimatum z maja 1920.

Francja bronić chce tylko tych układów międzynarodowych, a nie daje posłuchu, ani namiętności, ani chęci zemsty, ani podszeptom egoistycznym

niach traktatu wersalskiego, o znaczeniu i ukaraniu wszystkich przestępców wojennych. Dopóki te postanowienia nie zostaną wypełnione, będziemy mieli pełne prawo utrzymać sankcje, już przedtem wprowadzone i zaprowadzić nowe. Nadto oświadczam, że termin okupacji lewego brzegu Renu nie może być skrócony, a może się okazać konieczność przedłużenia go.

Są to zapewnienia, których rząd francuski będzie zawsze bronił. Skutkiem gwarancji jest istnienie umów międzynarodowych, łączących wszystkie państwa we wspólnym interesie.

W dalszym ciągu przemówienia Poincaré zwrócił uwagę na utworzoną przez sprzymierzone narody małą ententę, której utworzenie naród francuski przyjął z radością do wiadomości, a postępy jej i rozwój śledzi z żywą sympatją. Rząd francuski będzie uważał za zaszczyt dla siebie współpracowanie z rzą-

rozumieniu z Anglią rozwiązać wszelkie trudności i wraz z nią pracować wspólnie nad przywróceniem spokoju w Europie i aby dzięki temu porozumieniu mózgi pomyślnie wykonać mandat swój w Syrii. Francja nie omieszką utrzymać przyjaznych stosunków z wszystkimi innymi narodami, które u jej boku walczyły dzielnie o prawa ludzkości. Szczególnie pragnęłaby Francja tej współpracy ze strony Stanów Zjednoczonych, które tak wybitnie przyczyniły się do wspólnego zwycięstwa, a które teraz na konferencji w Waszyngtonie dały nowe dowody swego szlachetnego charakteru. Wobec wszystkich sprzymierzonych będzie Francja stosowała postępowanie umiarkowania, otwartości i przyjaźni, ale z drugiej strony wierzy, że nie wezmą jej oni tego za złe, gdy uprzejmie, lecz stanowczo będzie występowała w obronie interesów swoich, tak, jak oni bronią swoich interesów. Praca nasza w tym zakresie może być prowadzona z sukcesem tylko pod warunkiem udzielenia jej pełnego poparcia przez Izbę. — Poincaré zakończył apelem do wszystkich, którzy zdolni są podporządkować interesy partyjne interesom całego państwa, aby złączyli się dla strzeżenia podwalin republiki i strzeżenia praw Francji.

Niemieckie marzenia o odwecie.

Śmiać się doprawdy chce, gdy się słyszy i czyta zarzuty, robione Francji z powodu jej rzekomo imperialistycznych dążeń i to szczególnie przez Niemcy, które w danym wypadku odgrywają rolę złodzieja, przyłapanego na gorącym uczynku, a dla zmylenia tropu wołającego najgłośniej: „Łapaj złodzieja!”

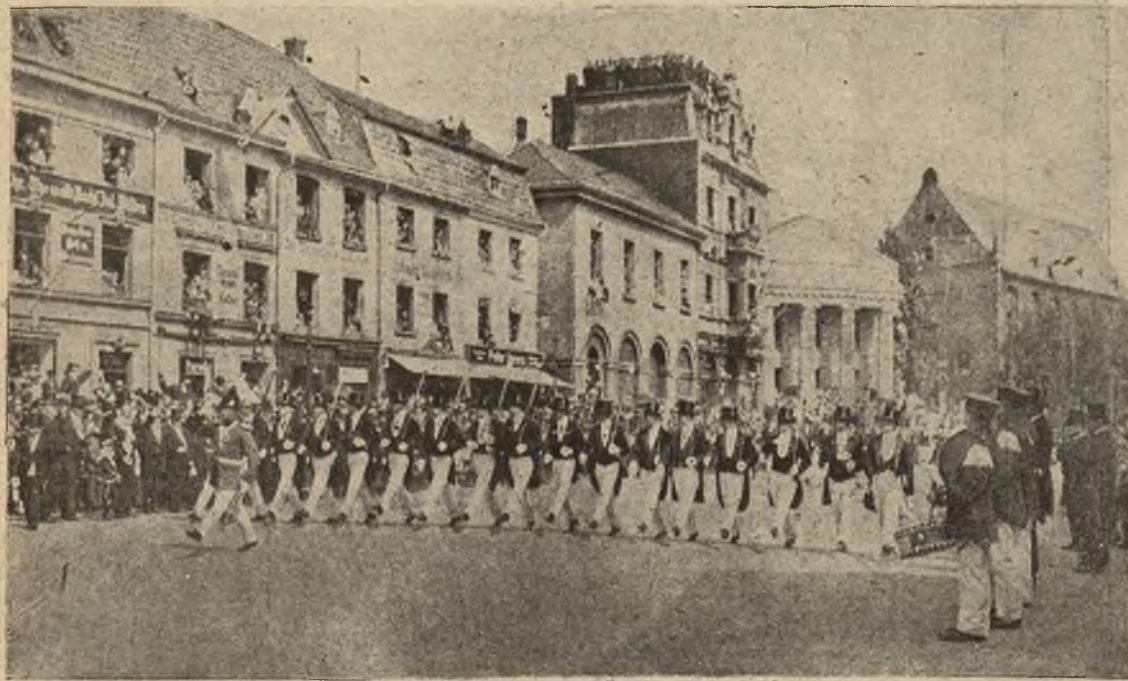
Francja musi się mieć na baczności, aby wypadki nie zaskoczyły jej niespodzianie, całe bowiem niemieckie społeczeństwo zorganizowane jest militarnie i tworzy kadry, które w bardzo krótkim czasie mogą dać potężną i należyście wyszkoloną armię, zaopatrzoną w najnowsze wynalazki techniki wojennej. Każda, najdrobniejsza nawet uroczystość ma charakter wybitnie wojskowy, nie obejdują się bez przeglądów, deflad i t. p., w których biorą udział wprawdzie ubrani po cywilnemu, ale wyłącznie rezerwowi oficerowie i zdemobilizowani żołnierze. Natomiast prawie wszystkie dzieci, dla podniesienia ducha w narodzie, noszą stale mundury wojskowe.

Ilustracja nasza przedstawia moment z uroczystości strzeleckiej w Neuss nad Renem, z nieodłącznym *Parademarschem*.

Irlandya pod nowymi rządami.

Układ z dnia 6. grudnia 1921, zawarty między Anglią a Irlandią, a zwalczany tak namiętnie przez de Valera i jego stronników, wszedł już w życie, uzyskawszy zatwierdzenie Zgromadzenia Narodowego. W Irlandyi rozpoczęła się nowa era autonomicznych rządów, przygotowują się też wybory do parlamentu, który ma zająć miejsce dotychczasowego rewolucyjnego Zgromadzenia Narodowego.

Kierunek pojednawczy, reprezentowany przez Griffitha, zwyciężył, wprowadził tylko nieznaczna większość, w każdym razie jednak stwierdził, że ludność irlandzka ma już dość wojny domowej i pragnie spokoju. Wojsko angielskie i policja wycofuje się powoli z „Zielonej Wyspy”, otwierają się bramy więzień, które opuścili liczni skazańcy poli-

Niemieckie marszenia o odwecie: Defilada oficerów rezerwowych niem. w ubraniach cywilnych podczas uroczystości strzeleckiej w Neuss nad Renem

Francja ma szczególne pragnienie o ołnić świat od bolesnej zimy, która nad nim ciąży. Jednak jest zdania, że podstawowym warunkiem ogólnej odbudowy świata jest odbudowa spustoszonych obszarów tych dwóch krajów, które najpierwsze zostały napadnięte, a które w czasie ciężkich doświadczeń pozostawały nierozłączne, to jest Belgii i Francji. Nietylko elementarna sprawiedliwość, ale powszechny interes świata wymaga tej odbudowy. Gdyby Francja i Belgia skazane zostały na rachowanie na własne siły, oznaczałoby to nieochronne niepowodzenie wszelkiej pracy w tej sprawie.

Problemat odszkodowań dotyczy wszystkich krajów. Jeżeli Niemcy w tej najważniejszej sprawie nie spełnią naszych żądań będziemy musieli szukać zarządzeń, do których należy się uciec według zapatrzywań komisji odszkodowawczej, a pewne z tych zarządzeń zastrzyć. Możliwe jest więc, że okaże się koniecznością zarządzenie ścisłej kontroli budżetu niemieckiego, oraz kontroli nad wydawaniem banknotów.

Również bardzo ważna dla Francji ta sprawa nie powinna pozwolić na zapomnienie o postanowie-

dami małej ententy. Wyniki działalności dotyczącej tej nowej ententy dają miarę tego, czego świat może od nich oczekiwać.

Poważne obawy nasuwała kwestya konferencji w Genewie. Nowy gabinet postanowił akceptować przyjęcie zaproszenia na tę konferencję. Będziemy jednak żądali z naciskiem, aby warunki wysunięte na konferencji w Cannes zostały przed rozpoczęciem wszelkiej dyskusji przyjęte albo odrzucone i aby z postanowień traktatu wersalskiego nic nie było poddawane dyskusji.

Dalej oświadczył prezydent ministrów, że rząd francuski będzie szczęśliwy, jeżeli podpisana zostanie umowa o wzajemnem zagwarantowaniu sobie bezpieczeństwa przez Anglię i Francję. Nie wątpi też że mocarstwa te mogą porozumieć się ze sobą na zasadzie równości, ku pożytkowi obu krajów. Umowa ta zatrzymywana będzie obecne i przewidziane na przyszłość gwarancje tak jak je uznawał traktat pokojowy. Porozumienie z Włochami i Anglią jest konieczne, ażeby usunąć przeszkody do podjęcia normalnych stosunków między narodami.

Głównem pragnieniem Francji jest, aby w po-

Irlandya pod nowymi rządami: 1) Ostatni raport policji angielskiej w Dublinie przed opuszczeniem Irlandyi. 2) Więźniowie irlandzcy, uwolnieni na podstawie amnestyi opuszczają masowo mury swych więzień